د هغې دري زامن پيدا شول
زه لېونې يې د يارى تمه لرمه

ته په امتحان کې ځان کامياب کړه
په شيرينى کي نامزادي درسره کړمه

سر مې خوږيږى جوړه نه يم
په ما ميئنه ياره وکړه تعويذونه

ستا د کوژدى خوبونه وينم
ليدلي خوب مى دى خداي نه رښتيا کوينه

مورى ستا ورور زما ماما دي
حق زما دى لور به ماته راکوينه

مکتب يې دولس کاله ويلې
دولس جرګې به د مشرانو ورليږمه

Ketabton.com

واړي جينى ياري شروع کړه
لويه به نه شي لاس وهونکې شوه مئينه

آتڼ واړو جونو تازه کړ
دا ميخى ناستي د ميږو کړي صفتونه

تينګه وعده راسره وکړه
د جينکو په وعدو نه شته باورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــه سره جــوړه مکــتب تـــه مــه ځــه
ټول هـــلکان دی د درسو ویستــلې دینه

د مــیلــمانــې جــینی یــــــــــاری واه
نه مې د ځان کړه نه یی خلاص د غمه شومه
د دیــرو یـــاره خـــوښ مــي نه شـــــوي
لکه رباب دی هـــر سړې په عــــــیر کی بړدینه
د پوهـــنتون لایـــقه یـــــــــــــاره
قربـــان قربان دي د نـاکامی ورځـــي شمه

زمــا دننـــه زرګــــــــــــــــې ژاړي
محـــفل کـــي خـــاندم په ځان څوک نه خــبرومه
حــبر مـــي کــله کلــه اخــــــــــــله
په زړه کــافـــري جـــینی مــړ دریسی شومه
کــه د جـمغـي په شـپه رانـــــــــعلي
تبـــر به واخـــلم کــــت به شپاړس ټوټې کـړمه
څـه د مـامـا لـور خـــو نـه یـــــــــي
چـــی ناز ادا به دي په نیمه شپـه کی وړمه

ســره اننـګې ستـــرګـي دی غــــــــټي
بربـــــندي مټې ګرځــیدي مئین دی کـړمه

تـــا چـــي دا سپـین ټـــیکـــري پـــه سر کړو
زمــا پــه زړه دي جـــینی پـــوري کـــــړل اورونه
کــوژده مــی کړي واده مـــي نــــه کړي
ســړی دوښــمن کـــړي چی کراری ناسته یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانــجــه دي ورک شــي زر پــاکـــيـږي
جينـــۍ تـــه وايـــه دنکـــريزو حـــال دی ږدينـــه
پــه ناويــتوب کـــي ســره لامـــبه شـــي
دا ســـتا په تمه د واده نه پـــاتي شومـــه

کـــه دي دوکـــه راســره وکـــــــــړه
ستـــا په واده کـــي به ځـــانمرګــې بريـــد کوومه
لالـــيه ښـــه تعـــليم کــــــــاوومه
تـــا به اوزګـــار کړم کار به زه درته کـــاوومه

راځـــه چــي چـــاته محـــامح شـــــــو
جـــانانه ښـــکلي يي کـــه ښکلې درنه يـــمه

زه بـــه دي ګـــوتې تـــه غـــمي کړم
خـــلک به وايـــی يار په ګوته ګــرځوينه

پــه نـــاز د هـــري پـــيعـــلي مشـــــــري
په عـــمر کشـــري ليـــونۍ دريسی شومـــه

زمـــا پـــه مح کـــي بـــل تـــه خــــــاندی
زما د صبر امتحـــان اخـــلي مئېنـــــــه

پـــه ســپـــينـــو مـــټو کـــي تاويــــــــږي
بـــنګړی خـــانان دي چي لـــيلا يی ګرځويـــنه

چـــي ماســـټري يـــي کـــړي نـــــه وي
د دولسم پـــاس هلک تـــه لاس نـــه ورکومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بــه يــي ښــنګــه ديــدن وکــــــړم
ورسره مشره حور جوړه مکتب ته ځينه

په پــيښــوري جــينۍ مــئېن شــــوم
د ديورنــد کرښــه ورانووم ورپسي ځمه

ما درته وخندل تا شاه کــــــــــــړه
بيا به ونه خاندم که مــ ړه د مينې شمه

ته مې د حــــاله سه خبر يـــــــــــي
لکه غنم دزړه په سر چـــــاودلې يمــه

ماته دزړه له سره ګران يـــــــــــى
افسوس جانانه زه دې ونه پــيژنــــــدمه

قسمت زما که مې د يـــــــــار دي
په اور دې وسوځي د دواړو قسمتــــــونه

زما او ستا روغه يې ونۀ کــــــــــړه
زۀ به ښېرې د کلي مشر ته کومـــــــــه

په تور پيکي مې يار رنځور کـــــــړو
سبا خوارې زلفې ورځم چې مړ يې کړمه

ارمان به وکې وخت به تيـــــــــر وي
خلک به ډير وي ښوک به لاس نه درکوينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زما څـــومره مجبـــــــــوري وه
دا مې وعده ده تا به نه خفه کـــــومه

چې په زينـــه ښتلی نه   شـــــــــې
نامردې ولې دې ګېبې پرتوګ کاونــــــه

ياره که وس مې رســــــــــــيدلې
لکه سپوږمۍ به دې په بام ولاړه ومــه

د يار کنځل د ګل ويشـــــــــــتل دي
بد يې خندل دي چې يې بل ســره کوينه

هلکه چپ شــه قـــرار کېنـــــــــه
پوره به نه کړې دجينکو فرمايشـــــونه

امـــــر يې په چوپـــه خوله منـــــمه
که انديواله مې ملګرې دژوند شيــــــنه

سترګې دې ښـــې دي بـــدې نـــــه دي
د لرې لرې دې کتل مئيـن دې کړمــــــــه

لاس په نـــامه درته ولاړ يـــــــــــم
ملــې سروده احترام دې تـــل کوومــه

ته په پېسو مئين يې يـــــــــــــاره
وطن ته راشه زه په تا مئيــنه يمــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليلا تګـــمنه شوه ښـارى شـــــوه
دمخ ديدن پســـې مې هر وخت زوروينه

جانان زما د مـــح رومــــــــال دی
رومال مې ورک شو مخ مې ونيـــــول ګردونه
پاس په کابل واوړې وريـــــــــــږي
زما پـــه زړه باندې وريږي ستا يادونـــه

د ســرو بــنګړي مې کور کښې ايښـــې
پلاستيکي په لاس کــووم تا شرمـــومـــه

شکــــر چې تا لرمه خـــدايـــــــــه
په بندګانو دې زه هسې نازيدمـــــــــه

پخـــــــوا به کله کله راغلـــــــي
اوس دې زړګـــى زما نه صبر که مئيــنه

زړګې ډاډه کړه اوښـــــکې وچـــــي
که ژوند باقي وو بيا به وکړو ديدنونــه

اوس مې د کـــــور کارونـــه زيـــات دې
سبا چې پير بابا ته ځم ديـــدن دروړمــه

خبري لنـــډي لنـــډي وايـــــــــه
د جمعې شپه ده مېلمانه راغلي ديـــــنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حســن دې ورځ په ورځ زياتـــــيږي
يا شهزادګۍ ئي يا دې کوډي کـړي دينه

په انديښنو مې ځان باچــــــا کړو
چې سر مې پورته کړو ملنګ د دنيا وومه

خندا د هر چا سره خوند کـــــــړي
د غنمو رنګو خندا کلي ورانويــــــنه

باران دې وي سيلۍ دې نــــــه وي
سيلۍ ناترسه زما زلفي ورانوينـــــــه

ليچې مې ډکي له بنګـــــــــړو دي
لاليه ستا واده کښې يو يو ماتومـــــه

کمڅۍ دې وسپړه نيازبينــــــــــې
زلفي خوري کړه په بالښت چې اوده شمه

پېزوان په لوړه پوزه خوند کـــــــړي
په لنډه پوزه مېښکۍ مزه کوينــــــه

سترګي دې سري ډير دې ژړلــــــي
د کور کافرو درته څه ويلي دينــــه

د تور پيکې بلا دې واخلـــــــــم
د نور بدن بلا دې مور واخله مئينــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شهزادګان مخې ته راشـــــــــي
زه د سکښې جانانه نه توبه کومـــــــه

یو مې اوګۍ بل مې باهو شـــــــــو
زرګره ټوله دې یارې ته جوړه کړمـــــه

جانانه ستا نه کمه نه یـــــــــــم
که تا چینار یې زه د ګلو ونه یمـــــه

زه به سندرې درته وایـــــــــــم
ته په مړوند زما کوه راته خوبونــــــه

د نازولي جینۍ پـــــــــــــــلاره
چې دومره ښکلي لور لرې نوکر دې یمــه

جانانه راشه که مې ګـــــــــــورې
تورې جامې راسره څومره خونـــد کوینه

چمبه په ورو وهه مکـــــــــــارې
باندې حجره کښې میلمانه کوي مونځونه

لیلا د حسن خاپیـــــــــــــرۍ ده
د چین ماچین خاپیرې ټول ورله راځینه

د سرې ډولۍ خاونده مه شـــــــــي
نصیب دې مه شه په نکریزو سره لاسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو جنګ نه خــــــــــبر نهٔ وم
خنجر خنجر بانهٔ پهٔ زړهٔ ولګېدمــــــه

بنــګړي نیم ښکته کــړه نیم پورتـــــه
چې په خالي مړوند دې سر ولګومــــه

لاس نه مې ونیسه غورځیــــــــــږم
په تا بایللی زړه مې ځائ له نه راځیــنه

په نوم دې دېر خلک یادیــــــــــږي
په رنګ دې یو نشته چې زړه پرې تـــازه کړمه
زړه مې پنځوس ځایه مئیـــــــــن دی
څلویښت واده شوي لس بدرنګه پاتـــې دینه
د لاس مې بله نښه واخلــــــــــــه
رومال مې ماخله زه پرې اوښکې پاکوومه

شین دې کمیس ســپیني د پـونـــدي
د ظالـــم لـــوري زه دې روغ لـــیونـــی کړمـــه
ښکارې چې ته هم شوګیرې کــــــــړي
په نیمه شپه دې ده بنګړو شرنګار راځینه

ته په بدرنګو کې بدرنـــــــــــــګ وې
خړسترګې زه وم چې په تا مینیـــــــدمه

د وینو ډکه خوله یـــــــــــــي راوړه
جینۍ په یار پسې بنګړې خوړلي دینــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په بنې سلام وايـــــــــــــــه
جانان مې زوږ کړو او تا اوس واهـــــــى خالونه

کته ځلور دې بازوګـــــــــــــــ ان دي
پينځم مې يار شپږمه زه دروخـــــــــتمه

وږوکـــے نۀ ئې چې شرميــــــــــــــــږي
پلار ته مې وايه چې په لور دې مئين يمه

جينىۍ واده شوه لور ئي وشـــــــــــوه
زه ئي تراوسه په دادا جرګي کوومـــــه

زما يارئ ته به ټينک نه شـــــــــــــي
د سلو ګزو نه زه يو کميس کوومـــــــه

مخ ته مې مه راځه شرمـــــــــــــــيږم
پټه خبريږم چې مې تاله درکويــــــــنه

جانانه راشه ما واده کـــــــــــــــــړه
په جوارګر بابا مې نشته عتبارونــــــــه

کـه تــوره يــم تــا بــه رنځـور کـــړم
د يـــارانـــې تاثـــير په سترګو کى لرمــه

جـيـنـى بـدرنـګه ده که ښـکلــــــــې
زما خـوښيږى ورسره ميـنه لـــــــرمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که لیونۍ مینه مې عواړي
شیرینه یاره ناز مي وړه ناز دي وړمه

سترګو ته یو سیلاي بس دي
دوهم عبث دي دریم یی کلې ورانوینه

ستا له مینی به وا نه وړم
که مخالف می شي ملګری ملتونه

جانان فزیک عم یی الجبر
ناز یی کیمیا ده زه یی مالګی اوبه کړمه
خالونه یو وي یا دوه وی
جینۍ په زنه لکه می کرلۍ دینه

ځمکې ته ټیټ شه خاوري ښکل کړه
لایق دي نه وم پاک الله درکړي یمه

په اشارو باندی می پوه کړه
باران وریږی عږ دي نه راځي میئنه

بوي د لمدو نکریزو راغې
د کومي پیغلي د کوژدي دستمال به وړینه
نن رانه ټینګه عیږه واخله
په ما مئین محصله نه می درکوینه

زړګې مي تا وړي محصلي
اوس یی چیپټر کړه پکې وایه سبقونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

توری جــامی درسره خــونــد کـــــړي
د رنګه سپـــینه یی ښایسته ښکاري مئینه

د جـینـی مـړاوي مــړاوي ستـــــــرګي
لــکه ګــلاب چــي د دوه نیمو ورځو وینه

پــه سـر نـری لــوپټه نــــــــه وړم
درنــي درنــي خـــبري ستــا د دادا وړمــــه

ګــیله مــي دیــره درنــه کیـــــــږي
د ښــاره راغـــلي تــا بـنګـړي هیـر کړي دینـه
پــه نیـمه شپه کی به را پاخـــــــم
په نیمه شپه کــی به ښـیري درته کاوومه

خـــداي به مـــي زړه له تانه تـــور کـــــړي
په دوعاګــانو کی به مي عواړی نه به یمه

جــانانه بحت تــه دی خــیران یــــــــم
هم دي زخــمی کړم هم دوعا درته کوومه

شکـور چــی تــا لرمه خـــــــــــدایه
په بنــده ګــانو دي زه هسی نازیـــــدمه

نـــوی مــئین یم نــه پوهیــــــــــږم
کومه خـــبره به اول ورته کــاوومـــــــه
-

(c) ketabton.com: The Digital Library

بي شـرمـی توره وي که سپـيــــــنه
مور می په کټ کـي مات بنګړي ليدلی دينه
مــاته چــي نيعه نيعه کيــــــــــړي
نيعه دی پلار تــه شه چی نه دی راکوينه

زمــا په زړه کــي درته ځــــــــه دی
ته چــي لالا لالا کوی برباد دي کړمــــــه

حسن دی کم عـوسه دی ديـــــــــره
خــلک د حسن مطابق عوسـه کوويــــنه

زمــا پخـپله زړه نـــــــــــرۍ دی
ستا عريو نيولي عـږ مــی زړه ســــوری کووينه
داسی کتــل زما عــــــــــادت دی
نه مـی آشــنا يی نه مئين دربانـدی يمــه

زما نه کشـره حــور واده شــــــــوه
د کــاکا زويــه زه دا ستا په تمه يـــمه

په لاره ځــم توبي وبــاســــــــــم
ستا د ياری توبی می حولي ته نه راځينه

يــار د صفــت مختــاجه نـــــــه دي
په ګــلابونو عــطر چــا شيـندلي دينــه

ولـي دي بـن رابانــدی وکــــــــړه
کــور مــی کوو اولاد به خـدای نه راکوونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر یی په سور دستمال تړلي
خدایه یار جوړ کړي ما ناجوړه کړي مېئنه
څه به دي وبښم جانانه
د خداي راکړي خندا تا بي برخی کړمه

زما دي هسی ژوند برباد کړ
نه دی کړم خپل نه دي بل ته پریښودمه
ګلان ټول درنه لوګې شه
په تور پیکۍ دي یاره مه واهه لاسونه

کله به یم کله به نه یم
که بیخی نه وم بیا به واژړي مئینه

جینۍ زما په زړه پوهیږي
څکه جوړي د ورځي دري ځل بدلوینه

زما به زړه له ځانه تور کړي
جانانه مه کوه بدرنګ بدرنګ حویونه

د ورځي خاندم مجبوری ده
د شپي وړي سلګې تا پسي وهمه

د محبت کافره رنځه
زما خیره د حپه کیدو نه واه مئینه

په نیمه شپه ټپې را وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داعلي زړه به مي دوعا درته کويـــــنه

ځـان ليـونۍ کـړه تـر مـا راشـــــــه
د لـيونيـانو لاري چا نـيولي ديــــنه

نن مـي دا ښـي مړوند خـوږيــــــږی
تـمامه شپـه پـري جـانان کــــړي دی خوبونه
نـن مـي په خپـل مـړوند ويـده کـړه
خپـلي ځپـلۍ مــي سـر تـه ديـــري ايښـي ديـنه
خــاوري ايری دريسی زه شــــــــوم
خـاوری می زړه شـه چي په تـا مئينيدمـه

د زړه مــی يو الله خـــــــــبر دي
د دونياګی خـــلک پري ځــله خــبرومه

ګـيري تـه رنـګ ورکـړه چـی ځوان شی
چـی د همزولو له پيعوری خــلاصه شمه

حوری لــه تانه مـي ګـــــــــيله ده
زمـا سرۍ تــه دی بدرنګ ويــلي ديـــنه

چــا لــه ماســره کــار نش ـــــــته
دا ســور کميس د يار په حوښــــه زه کاوومه

په ســور ســالو مـئينـــــــــه ياره
دا سور سالو به ياره ستــا لپـاره کـړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـه خـوک مـی ښه بولـي کـه بـــــد
را ټول بـه نه کـړم د ســالو پـلـــوونه

سـبا بـه بـیا بـازار تـه لاړ شـــــي
زمـا بنګړي دی یاره کم راوړي دیـــــنه

دیــدن د نــاستو خـلکو کیــــــــږی
په سفـر تللی خـلک مي په خدای سپارلي دینه
پـه خـوله بـه وایم چي مـی هیر یـــی
کـه په رښتیا دی هیروم ورکـه دي شمه

مــازیـګر لمونځ دي قبـول مـه شـــــه
دیدن دی پریښود د ایمان غـــــــواړي سوالونه
الله دی تیر کـړه سپیره کـــــــــاله
چي خوله حــاندا تـه جوړوم نو و ژاړمه

په صـبر صبـر پوره نه شـــــــــوه
سـبا مــی نیت دي بــی صبری تــه مـــلا تړمه

دیري دوعــا راته ښـیری شـــــــوی
نوري ښــیری راته کـــوه چي دوعــا شینه

زمــا یــاري تـه به ټیـنګ نـه شـــــي
زه درجن بنګړي د ورځی ماتوومـــــه

تسـلي مه راکـوه یـــــــــــــاره
لاسونــه راکـړه سمـندر مــي درنه وړینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـکه خـزان واهـلي پــــــــــــانه
داسي مى زړه ورپسـي پاڼي پاڼي شوونه

ورځـه ورځـه پـه عــرونـــــــــو واوړى
زه د بى ننګـو خــلکو نـه کړم ارمـــانونه

چـي خـنديدلـي زړه دى يــــــــورو
اوس بـه يـاره راسـره کـړي نـــــه دي پـريـدمه

زمــا د مـينې لـيوني شـــــــــــه
د ظـالم لـوري ديـري په نـــاز به دي سـاتمه

ليدلى يار د چـا هيــــــــــــريږى
کـورونه يى وران شـه چى په مـا يــي هيروى

ځان يې زړو جامو کې جوړ کـــــــړو
لکه په وران کلي کې باغ د ګلو وينـــــه

چې سترګې تورې کړم شرميـــــــږم
چې شونډې سرې کړم هلکان مـــــې ځوروينه
چې راپسې نشې قرآنــــــــــــه
زه د جانان لپاره لاس دربانډې ږدمـــــه

چې کلي واله مې ګنـــــــــــلي
ځکه مې سوال د يـاراني درته کاونــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاونده ټوله مې ترې ځار کـــــــړې
زما په سر يې غرغرې منلي دينــــــه

خدای خو دې دا ځلې راجوړ کــــــړه
بيا مې توبه ده ښېرې نه درته کومــــه

يو زخم نه دی چې به جوړ شــــې هزار زخمونه مې په زړه دي
مړ به شمه

پــه مــا دوه مسـتي مـئيـــــــنی
که شولی بنـي کور به شــنه لوخړه شينه

ماته نيمګړي تعـويذ وکــــــــړه
چي نيم دی کلي او نيم د ښار پاتی شمه

کبر دي وکړ نصـيب دی نه شـــــوم
دا ستا له قصده واده بــل سره کـاوومه

په زر روپو يی يــو قــــــــدم دي
ليونې زر قـدمه ګـدی ماته راځيــــنه

بــيګا خبرو کی ويده شـــــــوي
زه تر سـهاره چـوکيـداره ناسته ومــه

ښې دې دېرې ما ســـــــره دي
ښې دې څه کړم چې دې ســـترګې نه وينمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما سره سمه سيالي مه كـــــــــړه
ما د لنډيو سيپارې ويلي ديـــــــنه

خلک شراب وڅښي نشه شـــــــــي
ما د ليلا د لاس اوبه نشه كوينـــــــه

چې عاشقي يې كړې نـــــــــــه وي
هغه به څنگه د ايمان دعوه كويــــــنه

خلک به وايي چـــــــــــــې وره ده
وړې زما په زړه چړې منډلې دينـــــــه

ځان يې زړو جامو كې جوړ كــــــــړو
لكه په وران كلي كې باغ د گلو ويـــــنه

جانان په هيڅ نه رضا كيـــــــــــږي
د دروغجن ملا دې ورک شي تعــويذونه

پهٔ لالي دوه مستې مئينــــــــــــــــې
كه خداى كړې بنې، كور به سره سكروټه شينه

مـــا چى دا ستا سترگى ليــــــــدلى
زما نه پاتى هعه ورځ دى سبقـــــــونه

لاس دى دزنـــى لانـــدى مــــــه ږده
ستابه عادت وى مابه وركړى له وطنـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم خندل ما هم خوښی کـــــــوله
زه چې د زړه په رنځ اختـه نه وم میـنه

غم دې د غاښ له درده زیـــــــات ده
په ما چې راشي شپه په ویښه تېره ومه

چی ماذیگر شی ښکته لمر شـــــــــی
ماسره غم شی چی جانان به چیرته وینه

که دی دا لیونـــــــــــې نه وی
قسم دی ډیر به سرته واچوی لاســونه

لالیه غبرګ راســــــــــره ژاړه
بیلتون راغلی ما تا له مانه بیلویـــــنه

په تور پیکي مې یار رنځـــــــور کړ
سبا خورې زلفې ورځم چې مړ یې کړمه

ثواب ده سپینی پګړی ډیـــــــر دی
زه ده خوستوالو په پکول مینه یــــمه

مشره منه ده کشره ملـــــــــته ده
مشره خواږه ده کشره وړکې ټوخوینـه

پلار ته دی وایه چی رضا شـــــــی
کنی ټیکری په ساراوم تاتخته ومـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نیمه به وکـــــــــړم
ویده به ویښ کړم، ویښ به ټول وژړومه

په نیمه شپه بیداره اوســــــــه
په غوږ به واوری دمئـــــــینو آوازونه

چې ورونه مرې خویندي دې مړې شـــې
بې روره خور به ناز په چا باندې کوینــه

په نیمه شپـه دیدن تــه راشـــــــه
خـلک ویده وی ستوري نه وایی حـالونه

په ناپوهۍ مـی زړګې در کـــــــــړ
مکـاري ستا په مکر زه نه پوهیـــــدمه

اوس به دی ټول نشه نشه کـــــــړم
چی خوماري سترګی په ناز در واړومه

تاسره توری جامی خونـد کـــــــړی
لکه سپوږمۍ توره شپه کـی خونـــد کوینه
هیڅکله مه وایه چی زه یـــــــم
ما پـاچاهان د دار په سر لیدلې یــــمه

زما په مخکی بـل تـه خـــــــاندی
زما د صبر امتـحـان اخـلی میـــئنه

ته خـو د بل وای د پخـوا نـــــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه لیـونۍ درباندی هسـی نازیـــــــدمه

د زما د زړه د سر عــنـــــــــــــدلي
راوړي بل یی زړه زما درپسی چوینـــه

خــدای دی زمـا د مور انـګور کـــــړه
زه په مـور ګـران یم ستا به دیر قـــدر کوینه
کـه لـعمانی یی زما یـار یــــــــــي
که ننګرهاری یی بي نـکاح درسره ځمه

دا پیغلتوب به دی خدائ تیر کــــــــړي
جلکۍ په تور اوربل دې مه واهه لاسونه

له مانه ولی ګیله مند یــــــــــــــــې
کم عقل یاره د پردو اختیار کې یـــــمه
-
بیګا مې داسې خوب لیـــــــــــــدلې
نیم په کټ نیم د یار په غیږ کې ومـــه

د یارانې مې ورته وویـــــــــــــــل
جنۍ وړه ده سترګې ښکته غړویـــــنه

ښلتون په ډېرو لوبي وکـــــــــــــړي
دا یو ته نه یې چې ژړا کوې مــــــــینه

که غریبي نه واي جانــــــــــــانه
تابه لیدلي واي زما لیوني میـــــــــنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته په هغو سترګو کــــــــــــــوره.!!
په هغه سترګو چې مئينه په تا يـــــمه!

لاليه غبرګ راســــــــــــره ژاړه
د جدايۍ خوبونه ما ليدلي دينــــــــه

شکر کوه ناشکري مه کـــــــــــړه
چې سپين مړوند دې زه تر سر لاندې کومه
وار به دې تېر شي لونګــــــــــينه!
تل به دې نه وي د سينې په سر ټالــونه

په هديرو راشه زرګـــــــــــــره
د پېغلو خاورې دي د غاړې امــــــېلونه

جانانه لړ لړ رانه هيـــــــــــر وې
کوم ځوانې مرګ شپيلۍ وهې غرقه يې کړمه

رومـال را واحـله اوښکې وچـــــــي
کـه ژوند باقي وو بيابه وکړو ديدانـونه

زما د دواړو سترګو تـــــــــــوره
د زړه له زوره ژړا تا پسی کاوومــــــه

که زمـا مينه حـقيقــــــــــت وی
يو ورځ به په سرو سترګو واژړی ميـــئنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جدايي راغــله لاري دوه شـــــــــــوي
مرګ مې قبول دي جدايى نه قبلوومــه

ســتا د ښايســته لهجـي نه جار شـــــم
كنه كنه بــه ويل مېئن دى كړمـــــــــه

ستا د خوســتي لهجــى نه جار شـــــم
چي ويلى ويلى دي كول ميئن دي كړمه

زما ويــده ويده نصـــــــــــــــيبه
تــه چـي ويښيــږى زه به توري خــاوري يمه
ګــيله مــي ديره درنه كــــــــــيږى
د ښاره راغـــلي تا بنګــړي هير كړي دينه

د چـا به يى كوم كوم ځــاى حوښـــيږى
زما يى ټول بدن كى سترګــي خوښـــى دينه
د ســرى دولي په ارمان مړه شــــــــى
دا ستا په تمه د واده نه پاتـــي شومــه

د سرى دولى په ارمان مړه شــــــــى
نصيب دى مــه شه په نــكريزو ســره لاسونه
چــي خــداي رسـول چــاته په قــار شى
نصــيب يى خــوار شى په ور كړى ميــن شينه

قسم په خُداې كه مي لائق يـــــــــــى
وركه پښتو شه ميراثى در پاتى يـــــمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړو قدر په زړګـــــــــــــر وي
د نجونو قدر په نادانو زلمو ويـــــــنه

د عاشقۍ محتاجه ژونــــــــــــده
مئين په يو يمه خيال د ټول کلی ساتــمه

په مخ څلور خالونه کـــــــيــــــــده
په تا مئين په څلور مذهبه يـــــــــمه

پۀ رقيب دوه فساده وشـــــــــــه
يو دې مئين شي بل دې ورک له ملـــکه شينه.
آيئنې ته ګورم په ژړا شـــــــــــم
بدرنګه نه يم په نيستۍ يې پرېښي يمه

زړګيه مۀ يې رانه غـــــــــــواړه
د اسمان ستورو ته مې نه رسي لاسونه

په سترګو ړوند شې راته ګـــــــوره.
لـــکه د منې مياشت کړه ولاړه يمـــــه.

کله قراره قـــــــــــراري وي
کله د غم درياب د غم چپې وهـــيـــــنه

په خولي توبي توبي اوباســــــــــم.
په تا مين زړګي توبي نه قبلــــــــوينه.

خلق سندرو ته ګډيـــــــــــــــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په ځنګون ورته سر کېږدم وژاړمــــه

جنانه راشه که مې ګــــــــــورې
تورې جامې راسره ځومره خوند کوینه

اخر به خاورې شی بدنــــــــــه
که د سروزرو درته جوړ کړم تابوتونـــــه

ډولۍ یې ودروه ځاروانــــــــــه
ماته یې هم د یاراني وئیلي وونـــــه

په عسکرۍ دې خفه نه یـــــــــم
خفه په دې یم چې رخصت نــــــــه درکوینه...!!

پل صراط به ورته نیســــــــــم
په مراور جانان به غېږه بدلومـــــــه

قد مې په ټولو پیغلو جیـــــــــګ دی
لکه ننګرهار کې چې خرما ولاړه ویـــــنه

د کبرجنو خلکـــــــــــو زور دی
زما بنو کې اوښکې ډنډ ولاړې دینـــــــه.

زما پۀ مینه شک ونکـــــــــــــې
ما دیارۍ ګوټې پخې درکړي دیــــــــنه

که د اتو ځامنو مور شـــــــــــــې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما به مينه پخوانۍ درسره ويـــــنه...!!

هلکه خدای دې ځوانيمرګ کـــــــه..
چې په ياری نه پوهيدې رســــوا دې کړمه...!!

ترکليوالی مينی ځار شـــــــــم
بازاری مينه له دوکو نه ډکه ويـــــنه

خدايه دا مور يې جنتي کـــــــړې
لويه هغې کړه مينه ما سره کوينــــه

کــه راکوې نو غاړه راکــــــــه
د ګوتو څوکې خلک ورور ته ورکوينه

رباب زما پـه عـيږ کـی راکــــــړی
زه مـی د خپـلي ځوانـي غم علتـــوومه

ده لالی سر دی سلامــــــــت وی
زما په سر دی د دنيا غمونه ويــــــنه

تصوير د يار پکښې ښکاريـــــــږي.
د تصّور شيشه چې زړه ته ونيســـمه.

د مـيني تول مو سره وکـــــــړو
نيمه توله په جانان زياته وختــــمـه

ستا ده رباب ټنګ مې تر غوږ شـــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنډول په لاس منګي ته تږي ودريدمــــه

ړنده کڼه درپسې ګرځـــــــــــــــم
په لاس به راسې بچو خوښه به دې شمه

زما ښائسته ځواني زړيـــــــــــــــږي
خدايه غريب جانان له ور کړې دولـتونه

ستا به ګيله له ما نه کيـــــــــــيږی
ماته ګيلې له بيلتانه ولاړې دينـــــــــه

عالمه راشئ ما سنګسار کــــــــــړئ
اولاد د بل دي غم يې ما لره راځــــــينه

لکه د ونو ډيرې پاڼـــــــــــــــــــې.
دومره ګيلې مې په زړګي دي مړه به شمه.

رباب وهې ګوتې دي پري شـــــــــــــه
د نيمې شپې درته سرتوره ودريدمــــــــه

که زما خپل جانان ســـــــــــــړې وې
زه به د بل ډولۍ ته ولې ورختـــــــــمه

ده نصيب جنګ دی څه به کيــــــــــږي
دی ليوني سره مې روغه نه راځــــــينه

د تـنبل غـږ دې لـيونـی کـــــــــــــــړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاورې دې مـه شه دا وږدو ګوتو سرونه.

په مینتوب به میږه وکـــــــــــــړم.
پلار مې ملا دی کوندې نه مې مږه کوینه.

نن رانه ټینګه غیږه واخلـــــــــــــه.
په ما میین هلکه نه مې درکویــــــــنه.

ګردې کوچۍ جامې به وکـــــــــــم .
یارې به نه کړم هلکان به زورومـــــه.

رخصت دې واخیستو روان شــــــــوې
پیوند دې نه کړل په چاړو وهلي زړونه

پۀ خوله دې درې ځایه مَیـــــــــن یم.
نرۍ دې شونډې، سرې اورۍ، سپین دې غاښونه.

مینـه دې کړه پـه ستـرګو ړونـــد وې .
بـــېلـــتون دې نه لیدو چې غرونه ړنګوینه

ستا د حُجرې یاران میرات شـــــــــه.
تۀ ئې مشغول کړې زۀ یواځې ناسته یمه.

اوربل مې ټول په وروځو خـــــــور دی.
واک می د مور دې چی می چاله ورکوینه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تورو غرو نه دې فنـــــــــا کړم
په زړه کافره یاره نه دې یادېـــــــدمه

د چاپه دار کمیس میرمنـــــــــــې.
په لاره راشه چې چاپې دې وشمارمه

شونډې مې تا پسې وتلــــــــــــي.
خلکو ته وایم چې پېریان مې ډارویـنه.

ته شه سرباز زه به ډاکـــــــــــټره .
دواړه به یوځای دوطن خدمت کوونه.

نوم د وبا لۀ ځمکې ورک شـــــــــه
جینۍ د زنې خال په ماسک کې پټوینه.

جانانه راشه دیدن وکـــــــــــړو .
کرونا دي نیسي بیا به نه وي دیدنونه .

لالیه تا ته ګناه نشـــــــــــته
لېونۍ زه ووم چې په تا مئینـېدمه...

دا به له ما نه پوره نـــــــــــشي
چې هره شپه دې په سوالو رضا کومه

راځه راځه چې سره تښـــــــــتو
پاتې خبري به سپین ږیري خلاصوینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حـيـا د پـوزې سـر تـه راغــــــلـه
جـيـنـکـۍ پـوزې پـټـوي، سـتــــــرګـې پـريـږديـنــه

په تذکيره کې شل کلن وېـــــــــى .
زه دې د مخ له ګؤنجو څه خبره ومــــه .

قد مى په پيغلو کې مالـــــــــــوم دئ
زه افغانه د شازلمو د ملکه يــــــمه

زما پخپله سر خوږيـــــــــــــږي
د کټ په لنګه راته مه کينه مئيــــنه

پــه انتــظار به شپــه سـبا کـــــــړم
جــانان چــې هر وخــتې راځى را دى شينه

بې وفا هله راته وايــــــــــــــه
چى ته لوګۍ شې زه لمبه نه شم مئيــنه

زما نه نه هېرېږي يـــــــــــاره
په هر راکړى زخم شکر اوباســــــمه

د زړهٔ سکرين شاټ دې راته سينډ کړه
چې جنکۍ دې پکې څو ساتلي دينه؟

ما ته دي خپل جانان راياد کـــــــړو
شاعره مه کړه په غزل کښې صفتــونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده پیشمني اورونه بل شـــــــول
جینئ په سرو لاسونو چاے تیار وینــه

چې ګرده مرده میاشت ختمـــــــېږي
تر ګل نازک به روژې ژېړ زبېښلی وینــه

خپل پېشلمی راڅخه هـــــــــبر وي
په فکر ستا یم چي جانان به څنګه وینه!

زمــا اووه ورونـــه لښکـــــــــــر دي
زه کـه سر تـوره پـکې ځـم پټـه بـــه یـمـه!!
دا رنګه بنګه به درځار شــــــــم.
لکه انګور په ونه واچوي څانګـــــــونه.

دا لـرې لـرې نـا مې ګـــــــــــوره .
کرونـا ظـالـمه مې نـزدې نــــــه در پـریـدیـنه .
جنۍ له رنګه درانـــــــــــــۍ ده .
که کرونا پریښوده د کابل مڼه به شینه

.پــه غـم شـریک مـې پیـدا نـــه کړ
دنیا مې چاڼ کړه، ګوټ په ګــــــوټ وګرځیدمه
نـوري ښـیرۍ به درته نه کـــــــړم
رب دی په سره جوړه کي کونده کړه مینه
د جانان عـمه لیونـــــــــــــیه
ته لیونۍ وای زه دی هم لیــــونی کړمه

زما نصـیب کي جانان نشــــــــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري زما په نصیب مــه کوه جنــګونه

د پــټو زړونو خــــــــــــــبرداره
پرباردیګاره لیــونۍ یار پســـــــــــی شومــــــــــــه

د ســور ګــلابي کمــیس دی ځــار شــــم
اعــوستي تــا دی مــزه ماته راکوینـــــــــه

حـــال مــی د وریځو مـینځ کـــی کیښود
جــانانه مزه کــوی که وران یی کــــړمه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library